

[Klim Bøhnke]

indfører en CO₂-afgift, men at det er noget, der er undervejs i flere andre lande. Der er så meget, der er undervejs i flere andre lande, og dermed er ikke sagt, at det nødvendigvis er værd at følge op. Det, vi må gøre i et dansk Folketing, er selvfølgelig at vurdere, om det er noget, der er sundt, og om det er noget, der er fornuftigt for Danmark – ja eller nej – og ikke, om det bliver gennemført i andre lande. Det, man gør i andre lande, er ikke nødvendigvis altid rigtigt.

Hr. Bilgrav-Nielsen gentog det synspunkt, at dansk erhvervsliv har de laveste energipriser i EF. Ja, men til gengæld har dansk erhvervsliv også en masse andre afgifter, som bestemt ikke er de laveste i EF, og dermed er argumentet hult og uinteressant.

Noget andet ganske særligt ved danske erhvervsvirksomheder er, at de efter energikrisen, som det blev kaldt, i 1973 og især efter nr. 2 i 1979 i den grad har ofret ressourcer på at få energiforbruget sat ned. Man har gjort det ikke mindst inden for gartnerierhvervet, hvor der jo i en forholdsvis kort årrække blev sparet mellem 25 og 30 pct. energi.

Under andenbehandlingen blev der refereret til den fornuftige ordning, som Århus Kommune har gennemført i samarbejde med en række erhvervsvirksomheder i byen, hvor man har sparet meget betydeligt både mængdemæssigt og procentvis på energien. Det er altså noget, der er sket helt frivilligt, fordi begge parter har en interesse i at få eneriforbruget bragt ned, så det kan altså lade sig gøre ved hjælp af guleroden.

Nu gør man det, der sker så ofte i dansk politik, nemlig at man forsøger at regulere ved hjælp af pisker, og når man gør det, opnår man en masse bieffekter. En af disse bieffekter er, at vi får et tab af nogle arbejdspladser. Om det så er 30.000, 10.000 eller 5.000, er for os egentlig i første omgang underordnet. Det, der er vigtigt at slå fast, er, at vi altså kommer til at miste nogle arbejdspladser på dette her. Dette kommenterer flertalspartierne med den betragtning, at det, der sker, når man tvinger erhvervsvirksomhederne til at benytte sig af fjernvarme og naturgas osv., godt kan være, at den enkelte produktionsvirksomhed, den enkelte eksportvirksomhed taber nogle arbejdspladser, men at der til gengæld bliver ansat en masse flere mennesker hos VVS-installatører-

ne, som skal lægge fjernvarmerør eller gasrør. Ud fra denne nettobetragtning påstår man altså, at der ikke sker noget arbejdspladstab. Men rent samfundsøkonomisk er det jo helt forkert, for det betyder en opblomstring af hjemmemarkedserhvervene på bekostning af eksport-erhvervene. Og det er vel alt andet, vi skal have.

I det hele taget er disse brutto- og gennemsnitsbetragtninger jo aldeles uinteressante for den virksomhedsejer eller -leder, der nu i 1992 og 1993 sidder og skal overveje sit firmas fremtidsplaner, om de skal foretage investeringer i forbedrede og et øget antal arbejdspladser, eller om de skal sige: Nej, det kan også være lige meget! Virksomhederne foretager en samlet vurdering, og den samlede vurdering har i mange år resulteret i, at pilen er drejet i minus. Man har flyttet arbejdspladserne til udlandet, man har flyttet virksomhederne hen til steder, hvor der var mildere erhvervs klima.

Derfor vil en CO₂-afgift, hvad enten man kan lide det eller ej, indgå i en sådan vurdering. Og disse mange japanske og amerikanske og i det hele taget oversøiske virksomheder, vi jo så tit taler om vi gerne vil have til at bosætte sig i Danmark, bliver også væk, for overskrifterne rundt omkring i de japanske analyseinstitutter vil være, at man nu godt kan holde sig væk fra Danmark, for der er indført en ny CO₂-afgift.

Der er altså en lang række negative effekter af en indførelse af denne CO₂-afgift, som man fra forslagsstillernes og fra flertalspartierne side nægter at erkende. Man laver gennemsnitsberegninger, man laver nettoberegninger, og de er kun interessante på et stykke papir; ude i det virkelige liv er de uinteressante.

Men der er jo nogen, der er begejstret for dette her, og vi fik også at vide af hr. Poul Nielson, at de, der ude omkring beskæftiger sig med decentral varmforsyning, klapper i hænderne. Ja, selvfølgelig gør de det, for nu får de foræret en større markedsandel ved hjælp af tvang og regulering.

Vi har også noteret os, hvordan man i de regionale naturgasselskaber klapper i hænderne og fortæller, at nu får man sin konkurrencesituation forbedret, nu bliver naturgassen mere konkurrencedygtig. Jamen hvad er det da for noget vrøvl? Det svarer til, at man siger: Nu indfører vi en kæmpeafgift på alt andet end